

M. Dijkstra

Heerhugowaard

Tel.: 072-

Aan:

de Raad van de gemeente

Heerhugowaard

d.t.k. van de Raadsgriffier

Betreft: Criteria verstrekking regiotaxipas

Heerhugowaard, 11 september 2018

Geachte Raad,

Onze wetgeving steunt o.a. op de gedachte: Power tends to corrupt and absolute power to corrupt absolutely. Voor het beperken van die macht geldt daarom in ons bestuursrecht als uitgangspunt dat een bestuursorgaan van nature geen enkele bevoegdheid bezit en daarom slechts kan handelen op basis van bevoegdheden die hem bij wet dan wel door een daartoe bevoegd hoger bestuursorgaan zijn toegekend. Dat betekent tevens dat een college alleen maar bevoegdheden heeft voor zover die aantoonbaar voortvloeien uit het recht. Zichzelf bevoegdheden toekennen past daar niet in.

In dit verband klemt de vraag: op welke wijze heeft het college de bevoegdheid verkregen om bij het beoordelen van een aanvraag voor een regiotaxipas, ook het criterium vervoersbehoefte te mogen toepassen? Voor gehandicapten is die toepassing bijzonder nadelig. Toch past het college het zo zwaarwegend toe, dat alleen al op grond van dat criterium een dergelijke aanvraag kan worden afgewezen.

Dit ondanks dat de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 op dit punt duidelijk is. In artikel 2.1.3, lid 2, is bepaald dat die criteria bij verordening door de raad dienen te worden vastgesteld (en dus niet door het college of het Sociaalplein). Uw raad heeft aan die opdracht uitvoering gegeven door het overnemen van een model-verordening van de VNG. Verstandig, daar zitten de specialisten. Het volgen van die VNG-verordening betekent tevens dat in het bijzonder voor het beoordelen van een aanvraag voor een maatwerkvoorziening, zoals het regiotaxivervoer, door uw raad specifieke regels zijn vastgesteld.

Strijd met de wet en het algemeen belang

Echter, het college vond die criteria kennelijk onvoldoende. Dat zelfs zodanig, dat het college het nodig achtte om voor het toekennen van een regiotaxipas, eigenmachtig een extra barrière op te werpen. Dit door toevoeging van het criterium: vervoersbehoefte. Het college heeft daardoor gehandeld in strijd met de wet. Tevens heeft het college daarbij

gehandeld in strijd met diverse beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder met het rechtszekerheidsbeginsel.

Immers, burgers mochten op grond van de wet erop vertrouwen dat hun aanvraag voor een regiotaxipas uitsluitend zou worden beoordeeld op basis van de criteria zoals die door de raad daartoe bij verordening zijn vastgesteld. In dit geval betekent dat tevens dat besluiten die met toepassing van het criterium vervoersbehoefte tot stand zijn gekomen, rijp zijn voor vernietiging door de Kroon. Dit wegens strijd met de wet en het algemeen belang. In een bijlage bij deze brief worden daartoe nog meer redenen aangevoerd.

Geen reactie van de raad

Om uw raad van die gang van zaken op de hoogte te stellen, heb ik uw raad op 20 maart 2018 elektronisch een brief gestuurd. Specifiek gericht aan uw raad. Toch heb ik daarop van uw raad geen enkele reactie ontvangen. Wel ontving ik op 12 juli 2018 een brief van het college. De inhoud van die brief kan echter moeilijk anders worden gezien dan de bevindingen van een slager die zijn eigen vlees heeft gekeurd.

Brief van het college d.d. 12-07-2018

Het college is zelf onderdeel van het probleem. De inhoud van zijn brief, die ook naar de raad zou worden gestuurd, heeft mij daarom niet verbaasd. Naast wat nergens onderbouwde beweringen, was het verweer van het college vooral gebaseerd op het verwijzen naar diverse algemene wetsartikelen. Echter, die genoemde algemene wetsartikelen, zijn hier niet van toepassing. Ingevolge ons bestuursrecht geldt dat specifieke rechtsregels (lex speciales) altijd gaan boven algemene rechtsregels. Dat betekent tevens dat het college de plicht had, bij de beoordeling van een aanvraag voor een maatwerkvoorziening, zich te beperken tot de criteria zoals die door de raad specifiek daartoe waren vastgesteld. En daar is het college door het daar bovenop toepassen van het criterium vervoersbehoefte, in de fout gegaan.

Bovendien, mocht het college echt behoefte hebben gevoeld aan een extra criterium, bijvoorbeeld omdat het college de VNG en ook uw raad te sociaal voelend achtte, dan had het daartoe aan de raad een gemotiveerd voorstel kunnen doen. De raad had daar dan in een openbare vergadering over kunnen beslissen. Ook iedere burger had dan kunnen weten hoe hun vertegenwoordigers over de toevoeging van die extra barrière dachten. In een democratie toch wel belangrijk en in dit geval zelfs verplicht, evenals een openbare bekendmaking.

Integriteit

Ingevolge de Gemeentewet heeft de burgemeester o.a. tot taak het bevorderen van de integriteit van de gemeente. Wellicht dat daarom ter afsluiting in die brief van het college tevens nog te lezen viel: "De burgemeester komt op basis van deze informatie tot de conclusie dat er geen interventie van zijn kant nodig is." Kortom: burgemeester Blase vindt het prima dat het college buiten de raad om, zelf zijn bevoegdheden vaststelt. Ook nu bij wet nadrukkelijk is bepaald dat in dit geval het vaststellen van die beoordelingscriteria uitsluitend is voorbehouden aan de raad. Dat het college desondanks op de stoel van de raad is gaan zitten, kan daarom niet zonder meer onder het tapijt worden geveegd.

Temeer daar nog steeds niet duidelijk is, wanneer en door wie tot het toepassen van het criterium vervoersbehoefte ooit is besloten. Wel is door de zienswijze van de burgemeester het duidelijk dat hij weet dat dit criterium door het Sociaalplein wordt toegepast. Trouwens, ook wethouder Stam was daarvan op de hoogte.

Beroep

In die brief van het college staat tevens : “Hoewel u het kennelijk met deze beslissing niet eens was, heeft u hiertegen geen beroep ingesteld.” Echter, ingevolge de wet kan alleen een “belanghebbende” bij de rechter in beroep gaan. En dat was ik niet en ben ik in die bedoelde kwestie ook nooit geweest. Hooguit had ik daarom als gemachtigde kunnen optreden. Voor die route heb ik echter niet gekozen. Temeer, daar ik van mening ben dat het hier vooral een zaak van algemeen belang betreft. En voor het behartigen van dat belang bestaat controle door uw raad en van hogerhand ook toezicht daarop. Wel hoop ik dat uw raad daarbij niet alleen het eerste, maar oplossingsgericht, ook het laatste station zal zijn.

Een minnelijke afdoening

Hoewel ik bij de burgemeester voor een dichte deur kwam te staan, ben ik in deze kwestie steeds een voorstander geweest van een minnelijke oplossing; ook om een onnodige escalatie te voorkomen. En als zodanig ben ik dat nog steeds. Daarom dat u als een handreiking van mijn kant, hierbij in concept een motie aantreft. Mocht die motie op enig moment door een of meer leden van uw raad worden ingediend en vervolgens worden aangenomen, dan is voor mij de zaak afgedaan. Dit uiteraard los van wat uw raad verder nog met deze kwestie meent te moeten doen.

Petitie

Gelet op artikel 5 van de Grondwet, verzoek u ten slotte deze brief als een aan uw raad gerichte petitie te beschouwen. Aldus behandeld en ondertekend door uw voorzitter en de griffier, zie ik uw reactie op deze brief met belangstelling tegemoet.

Met vriendelijke groeten,

Martin Dijkstra

Bijlagen: 1. Het begrip vervoersbehoefte nader bezien;
                    2. Richtinggevende rechtsregels;
                    3. Concept-motie.